(२६) अथ सन्नहनमन्त्रमाह। "अपरिमितानां परिमिताः। सन्नह्ये सुकृताय कं। एनो मानिगां कतमच्च नाहं। पुनरुत्थाय बहुला भवन्तु" इति। 'अपरिमिताः' अनन्ता ये दर्भाः, तेषां मध्ये 'परिमिताः', कतिपये दर्भाः, मया गृहीताः न तु सर्व्वे ततः सन्तानविच्छेदं न करोमि 'सुकृताय' शोभनाय कर्म्मणे, तान् दर्भान् 'कं' सुखं, यथा भवति तथा 'सन्नह्ये' बध्नामि, 'अहं', 'कतमच्च न' किञ्चिदपि स्वल्पमपि, 'एनः' पापं, 'मानिगां' नितरामहमप्राप्नवानि। पापाभावे हेतुः, एते दर्भाः 'पुनरुत्थाय' भूयो व्याच्छेदनस्थानादुत्थाय, 'बहुला' प्रभूताः, 'भवन्तु'। अत आच्छेदनं दर्भाणां हितमेव॥

(२७) अथ पिण्डपितृयज्ञे वर्हिरास्तरणमन्त्रमाह। "सकृदाच्छिन्नं वर्हिरूर्णाम्रदु। स्योनं पितृभ्यस्त्वाभराम्यहं। अस्मिन् सीदन्तु मे पितरः सोम्याः। पितामहाः प्रपितामहाश्चानुगैः सह"॥१०॥ इति। 'सकृदाच्छिन्नं' एकवारमेव लूनं, यत् 'वर्हिः' 'ऊर्णा म्रदु' बलवत् म्रदुस्पर्शं, 'स्योनं' सुखकरम्, अस्ति। हे वर्हिस्तादृशं 'त्वां', 'पितृभ्यः' पित्रर्थम्, 'अहं', 'भरामि' संस्तृणामि। 'अस्मिन्' आस्तीर्णे वर्हिषि, 'सोम्याः' सोमार्हाः, 'मे पितरः', 'पितामहाः', 'प्रपितामहाः', च 'अनुगैः' स्वकीयैर्भृत्यैः सह, 'सीदन्तु' निवसन्तु॥

(२८) अथ शाखापवित्रस्य क्रियमाणस्यानुमन्त्रणार्थौ द्वौ मन्त्रौ, तत्र प्रथमामाह। "त्रिवृत्पलाशे दर्भः। द्व्यान् प्रादेशसम्मितः। यज्ञे पवित्रं पोढतमं। पयोहव्यं करोतु मे" इति। 'पलाशे'